LICEUL TEHNOLOGIC CARSIU

VIVAT CARSIUM

An 3, Nr.2 2019

ISSN 2501-3904

ISSN-L 2501-3904

Pirogravură realiztă de Patap Leonid, Clasa a XI-a

Coordonator. Prof. Ulmeanu Florina

An 4, Nr 1/2019

Revista Liceului Tehnologic „Carsium”

Vivat Carsium

„Cei care educă copiii sunt demni de mai multă onoare decât cei care le dau viața; de aceea pe langă viață, dăruiți copiilor și arta de a trăi bine, educându-i!”

Aristotel

„Scopul educaţiei este nimicirea mărginirii egoiste a individului şi supunerea lui la raţiunea lucrurilor.”

Titu Maiorescu

Sumar:

- Ziua în care am fost la Constanța (reportaj) (pag.3)
- Cum am sărbătorit Sfintele Paşti (pag.7)
- Ora de fizică în aer liber - Stația meteorologică (pag.9)
- Învierea din morți a Domnului Iisus Hristos - Activitate Pascală (pag.11)
- Abordarea interdisciplinară - matematică, fizică, chimie și biologie (pag.13)
- Economie în poveşti de citit nepoţilor (pag.15)

  I.Bunele intenţii ale împăratului – preţul maximal

  II. Revolta marinarilor (sau cum a apărut salariul minim)

  III. Aventurile negustorului de postăvuri – despre muncă, nevoi şi valoare
- Educaţia financiară a ajuns în şcoală (pag.19)
- 20 mars, Journée Internationale de la Francophonie (pag.21)
- Excursie tematică - Delta Dunării (pag. 22)
- Excursie tematică - Dealul Bujorului (pag. 23)
- Proiect ROSE - Pentru un viitor mai bun(pag.24)
- Proiect ROSE - Tradiţii şi obiceiuri (pag.25)
- Noutăți în practica elevilor de la Liceul Tehnologic „Carsium”(pag. 27)

Ziua în care am fost la Constanța

Excursie la malul mării

În săptămâna 13 – 17 Mai am fost în ”Școala Altfel” care a avut ca temă *”Să știi mai multe să fii mai bun”.* Ne-am mobilizit destul de greu, dar și când am făcut-o... Dintre zilele petrecute în această săptămână v–o propun pe cea în care am fost în excursie.

Marți pe 14 Mai am plecat dimineață, de la școală din Hârșova spre Constanța. Drum liniștit, voie bună, puțin somn, multă vorbărie și mai ales foarte mult telefon. Ne-am parcat la poarta unu în portul Constanța.

Iată și echipa de ”șoc” care a participat la această excursie. De la stânga spre dreapta cum priviți: Laurențiu, Marcel, Andrei, Marian (nu întâmplător are ochelarii de soare, este sub acoperire în Constanța), Claudia și Elena, Dl. Coteț (Daniel), nu întâmplător lângă Dl. Didu sunt nedespărțiți, Adrian (Kerosen) și Dl. Năstase (apropo știți că au făcut o baie pe cinste în mare?). Dl. Președinte ca de obicei stă în poziția de drepți (doar așa-i stă bine unui președinte, nu?), Georgiana și Samuel încheie plutonul, nu-l văd însă pe Filip.

„Viața e asemeni unei spirale. Nu știm în ce direcție este ținta ei, dar trebuie să mergem în direcția pe care o credem cea justă.”

Constantin Brâncuși

„Nu există pe lume decât două chipuri de a te ridica: ori prin propria ta dibăcie, ori prin prostia celorlalţi. ”

Jean de la Bruyere

De aici ne-am îndreptat spre Cazinoul din Constanța, a cărui construcție a început în 1905 sub îndrumarea arhitecților Daniel Renard și Petre Antonescu. Cazinoul a fost construit în stilul ART Nouveau și inaugurat în anul 1910. Arhitectul Daniel Renard (de origine francez), inițiază lucrările de restaurare și modernizare din anul 1934. Cazinoul a fost restaurat și în anul 1986 de către un colectiv de artiști plastici, când s-au executat restaurări de pictură baroc-frescă pe vitralii.

Așa arată Cazinoul astăzi cu elevii clasei a X-a A lîngă el. Vă place nu? parcă și Cazinoul a mai întinerit, nu-i așa?

Stați să vedem pe cine avem aici: Elena, Claudia, Georgiana, apoi Daniel, Lucian și în spate Samuel, Andrei și Filip, cred că avem și o parte mică din Marcel.

La Cazino, în depărtare se vede Portul Constanța, modernizat în anul 1816, sub auspiciile Regelui Carol I. Lucrările de construcție au început după proiectul inginerului I. B. Cantacuzino, căruia i s-au alăturat alți doi ingineri români de excepție Gheorghe Duca și Anghel Saligny. În perioada interbelică în anul 1937, traficul atinge 6,2 milioane tone mărfuri care situa portul Constanța printre primele porturi europene.În anul 1988 portul Constanța, ajunsese la o suprafață de peste 3900 ha și 62,3 milioane tone de mărfuri operate.

Aici suntem în Piața Ovidiu și bineînțeles suntem la o cafea, pentru că așa stă bine unor oameni plecați de acasă cu noaptea-n cap. Dar cum era Piața Ovidiu în trecut? Piața publică din mica urbe de la malul mării, cuprindea câteva cârciumi grecești, ceva construcții meșteșugărești, fiind zona de întâlnire a locuitorilor de diferite nații ale celui mai vechi oraș din România. A reprezentat mereu zona centrală a orașului, dar a devenit inima acestuia abia în anul 1887, atunci când pe un soclu de 4 metri, din piatră cioplită, a fost așezată statuia poetului exilat la Pont, Publius Ovidius Naso.

Unul dintre cei mai mari clasici ai literaturii latine, alături de Horațiu și Virgiliu, Publius Ovidius Naso a dat omenirii o operă consistentă, remarcată prin stilul fin al umorului și printr-o fantezie rar întâlnită acum mai bine de două milenii.

Ridicarea statuii lui Ovidius pe soclu a reprezentat momentul începutului simbolic al Constanței devenită pământ românesc.

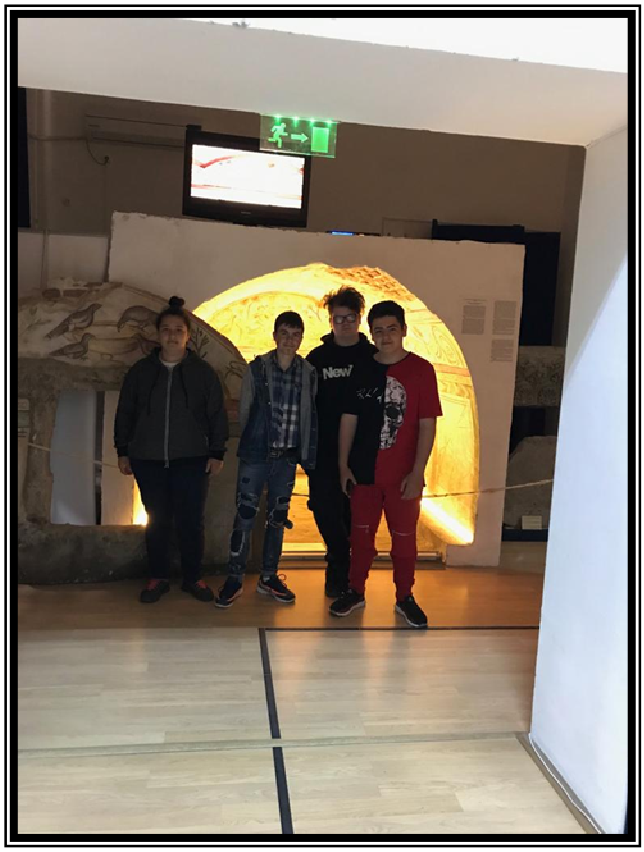
Viața e ca o piesă de teatru: nu contează cât de mult durează, ci cum se desfășoară.”

Seneca

Muzeul de Istorie Națională și Arheologie din Constanța, este unul dintre cele mai bogate muzee din România și a doua ca mărime după Muzeul Național de Istorie al României din București.

Piatra de temelie a muzeului a fost pusă în anul 1879 de către Remus Opreanu, primul prefect al administrației românești din Dobrogea, în încercarea de a contracara contrabanda cu piese antice descoperite în șantierele arheologice ale Constanței. Timp de aproape un secol, Muzeul de Istorie din Constanța a cunoscut perioade de declin și înflorire, fiind organizat, reorganizat și mutat în diferite locații din oraș. În anul 1977 exponatele muzeului au fost mutate definitiv în sediul actual din Piața Ovidiu. Impunătoarea clădire a muzeului a fost construită în stil arhitectural românesc la începutul secolului al XX- lea și a servit ca sediu al Primăriei până în anul 1921.

Muzeul de Istorie Națională și Arheologie se mândrește cu un patrimoniu impresionant, format din peste 430.000 de obiecte care datează din Paleolitic până în epoca modernă.

Realizat de Coteț Daniel, clasa a XI-a A, redactor pagină

„Şcolile să nu fie nimic altceva, decât ateliere pline de activitate. Numai astfel vor putea să probeze toţi, în propria lor practică, adevărul că: învăţând pe alţii ne învăţăm pe noi înşine.”

Jan Amos Comenius

CUM AM SĂRBĂTORIT SFINTELE PAȘTI

Culoare, multă culoare, culoarea primăverii. Iepurași, păsările, puișori, căsuțe, copăcei și multă, multă imaginație, veselie... Fete îmbrăcate în ii sau elegant, aranjate, frumoase, frumoase. Băieții nu s-au lăsat mai prejos decât fetele. Îmbrăcați îngrijit, preocupați de ceea ce făceau fetele, poate chiar cu sfaturi, poate gânditori, atenți la ceea ce se întâmplă în jurul lor.

O atmosferă sobră și totuși plină de voiciunea tinereții care răzbătea de pretutindeni. Acum să intrăm în culisele acțiunii și să-i vedem pe actorii acestei minunate zile de 11 aprilie.

Concentrare maximă, Ștefania face ulitmele retușuri la oul cu puișor. Gabriela P. și Elena par a se uita critic, dar Elena D. îi recomandă ceva Ștefaniei. Și totul se întâmplă sub privirea atentă a Gabrielei D. care supervizează totul ca un adevărat comandant.

Alexandra, Elena R. Olga M. Olga A. se străduiesc să confecționeze florile pentru literele pe care le vor așeza pe perete în dreptul clasei noastre la concursul care va urma, așa că le merg mânuțele alea harnice foarte bine. Angelica face planul pentru următoarele exponate care vor trebui asamblate pe ornamentul de Paști. Georgiana și Gabriela P. aruncă câte o privire critică asupra exponatelor iar, Elena D. ca de obicei trebuie să așeze ea cu mânuța ei ceva acolo.

Și, așa cum vă spuneam ziua a fost plină de veselie. Să facem cunoștință de la stânga spre dreapta cum privim cu: Elena și Gabriela, Ștefania și Angelica, Elena și telefonul ei, Marian și Dragoș (dl. președinte), plini de entuziasm și în spate de tot Adrian (mă rog, o parte din el).

Pe centru, fericită, stă Claudia și foarte sobru (nu știu de ce), Theodor. În spate pe dreapta, cele două Olga, iar în fața lor Daniel plin de bucurie, lângă el mai cumpătat stă Filip. În sfârșit, în față stau Daniel (Dl. Coteț), Samuel, Andrei și Marcel. Cei trei văd că se uită în stânga, bănuiesc că au vazut ceva interesant la fete sau în coșul de pe bancă? Andrei chiar zâmbește, să știți că este mare lucru la el. Și acum să vedem produsele finale pe care clasa a X -a A le-au pregătit pentru concurs.

Realizat de Poghircă Ștefania, clasa a XI-a A, redactor pagină

Ora de fizică în aer liber - Stația meteorologică

În cadrul Liceului Tehnologic Carsium – Hârșova în săptămâna “Școala Altfel” din perioada 13-17 mai 2019 s-a desfășurat o vizită de lucru la Stația meteorologică din localitate unde elevii clasei a IX-a A s-au bucurat de explicațiile meteorologului dar și de aparatele și instrumentele din dotarea centrului, astfel aceștia au înțeles că orice stație meteorologică este alcătuită din trei elemente**: biroul stației, platformă meteorologică și platformă nivometrică** pe care se fac măsurători asupra stratului de zăpadă (grosime, densitate) în anotimpul rece.

„Educaţia este ceea ce supravieţuieşte după ce tot ce a fost învăţat a fost uitat.”

Burrhus Frederic Skinner

A. Biroul stației este locul unde se realizează prelucrarea și transmiterea primară a datelor; are loc verificarea datelor primite de la aparatele înregistratoare (termograme, hidrograme, pluviograme, barograme).

B. Platforma meteorologică este suprafața de teren pe care sunt instalate majoritatea instrumentelor și aparatelor meteorologice folosite la efectuarea de observații meteorologice.

C. **Platforma nivometrică** este terenul degajat din jurul platformei meteorologice unde se fac observații asupra stratului de zăpadă.

De asemenea am aflat că orele la care se fac observații meteorologice sunt:

1. Orele climatologice: 1;7;13;19
2. Orele sinoptice (dupa ora locală a Bucureștiului):
   - din oră in oră
   - din 3 in 3 ore (dupa ora 2)
   - din 6 in 6 ore
3. Orele pentru determinarea precipitațiilor atmosferice: 7;19
4. Ora pentru determinarea observațiilor asupra stratului de zăpadă: ora 7

Elevii au rămas cu o amintire frumoasă și au înțeles că orele de fizică pot deveni mai interesante când teoria se îmbină cu aplicațiile practice din viața de zi cu zi.

Cu siguranță vizita se va repeta pentru că a fost o zi minunată alături de oameni minunați!

Realizat de elevaTatomir Andreea

„O bună educaţie cere ca educatorul să inspire elevului stimă şi respect, şi nu se poate ajunge la aceasta prin nimicirea individualităţii elevilor şi prin asuprirea stimei de sine.”

Samuel Smiles

Învierea din morți a Domnului Iisus Hristos - Activitate Pascală

Învierea din morți a Domnului nostru Iisus Hristos este cea mai importantă, mai înaltă și mai strălucitoare sărbătoare din tot calendarul creștin. Motiv pentru care în data de 05.04.2019, elevii claselor *a XI-a A și respectiv a XII-a A,* îndrumați fiind de profesorul lor de Religie-cultul Ortodox *Ulmeanu Florina-Carmen,* în cadrul unității de învățământ Liceul Tehnologic *Carsium* din Hârșova, au desfășurat o frumoasă activitate pascală, în cadrul căreia elevii au avut plăcerea de a recita poezii cu tematică pascală ale

Dacă Părinții Bisericii şi teologii au dedicat numeroase pagini acestui praznic, iată că nici poeții nu puteau rămâne mai prejos, mai ales poeții români, dintre aceștia amintim: Mihai Eminescu (în poezia „*Înviere*”, prezintă viziunea cosmică a nespusei bucurii pascale), George Coșbuc (în poezia „*La Paști*”, dă glas exploziei de bucurie şi speranță pentru primăvara Învierii), Alexandru Vlahuță (în poezia „*Hristos a înviat”*, îi surprinde pe stăpânii lumii înspăimântați), Vasile Alecsandri („*Hristos a înviat”, poezie mobilizatoare*), **Octavian Goga**, (în poezia „*E sărbătoare*”, face o paralelă între Învierea Domnului şi cea a obiditului neam românesc) Vasile Voiculescu (în poezia „*Pe cruce”,* arată durerea Sfintei Fecioare, a ucenicilor şi a naturii pentru crucificarea Domnului). Acești mari clasici ai poeziei românești au transpus în versuri minunea Învierii Mântuitorului Iisus Hristos.

Temele cu substrat spiritual nu au fost niciodată ocolite de artiști și de către scriitori. Astfel că poezia religioasă a reprezentat mereu o miză uriașă pe care doar un poet care-şi ia în serios menirea poate s-o abordeze deoarece poemele în care numele Domnului este prezent, trebuiesc realizate cu maximă seriozitate şi evlavie.

Patimile culminând cu Învierea nu au fost niciodată tratate, de către clasicii români, cu superficialitate și mediocritate căci, aici, este vorba de Învierea Celui ce-a spus despre Sine: „Eu sunt învierea şi viaţa. Cel ce crede în Mine, chiar de va muri, va trăi” (Ioan 11, 25) .

Poezia cu o asemenea temă spirituală nu este doar o realizare estetică, ci şi o puternică trăire duhovnicească. Cel care scrie, așadar, întru duh se desăvârșește pe sine, se purifică. De asemenea, chiar și noi, cei care lecturăm asemenea poezii, trăim la rândul nostru fericita transformare.

În cadrul activității, elevii au realizat un colaj, cu titlul ***„Patimile și Învierea Mântuitorului prin ochi de poet"***, corelând imagini ce redau anumite momente din viaţa și patimile Mântuitorului cu poeziile recitate anterior. Copiii s-au dovedit a fi extrem de încântați și s-au implicat în toate activitățile desfășurate în acea zi, mai ales că Paștele este una dintre sărbătorile care unesc familia, prietenii, colegii iar tradițiile și obiceiurile sunt trăite cu bucurie de toți oamenii.Tot în cadrul activității cu titlul ***Tradiții și obiceiuri Pascale***, s-au adus în discuție numeroasele obiceiuri pascale și semnificațiile acestora. Elevii celor două clase, folosindu-se de imaginația și talentul cu care i-a înzestrat Dumnezeu, au reușit să realizeze, în cadrul atelierului de lucru, pe o bază de lemn o frumoasă pirogravură ce Îl înfățișa pe Mântuitorul nostru Iisus Hristos răstignit pe cruce și purtând inscripția pirogravată Nihil Sine Deo (Nimic fără Dumnezeu), căci Dumnezeu veghează asupra tuturor oamenilor și ne ajută să trecem cu bine peste toate încercările vieții.

Activitatea desfășurată cu ocazia Învierii Domnului a dezvoltat nu numai imaginația, creativitatea și inteligența emoțională, cât mai ales creșterea duhovnicească a celor prezenți.

Realizat de eleva Ivan Cristina

Coordonator prof. Ulmeanu Florina

Abordarea interdisciplinară - matematică, fizică, chimie și biologie

„Cel mai puternic argument pentru interdisciplinaritate este chiar faptul că viaţa nu este împărţit pe discipline.”

J. Moffett

Abordarea interdisciplinară este o preocupare din ce în ce mai intensă în practica şcolară datorită faptului că reprezintă o necesitate impusă de schimbările şi acumulările cognitive din multiplele domenii ale cunoaşterii, precum şi de complexitatea şi diversitatea problemelor cu care se confruntă omenirea.

În general, interdisciplinaritatea presupune o intersectare a diferitelor arii disciplinare prin ignorarea limitelor stricte ale disciplinelor; se caută teme comune pentru diferite obiecte de studiu cu un ordin de învățare mai înalt. Capacitățile metacognitive, cum ar fi luarea deciziilor, rezolvarea de probleme, învățarea eficientă, reprezintă unele din aceste obiective.

În particular, interdisciplinaritatea este un principiu metodologic de abordare interdisciplinară a chimiei, pentru formarea la elevi a unui sistem de cunoștințe, pe baza unor principii și metode de investigare pentru dezvoltarea gândirii integratoare, unitare.

Cu ajutorul interdisciplinarității se realizează acțiunea deschisă dintre competențe sau conținuturi interdependente din două sau mai multe discipline, ce implică interpenetrarea disciplinelor. La nivel interdisciplinar apar transferuri orizontale ale cunoștințelor dintr-o disciplină în alta la nivel metodologic și conceptual.

Interdisciplinaritatea prezintă următoarele avantaje:

- sunt analizate teme din mai multe perspective;
- încurajează colaborarea directă şi a schimbului între specialişti în diferite discipline;
- stimulează realizarea de planificări corelate a predării conţinuturilor, la diverse discipline;
- ajută la formarea strategiilor de rezolvare de probleme;
- permite aplicarea cunoştinţelor în practică;
- favorizează o economie de timp de învăţare conform raportului dintre cantitatea de cunoştinţe şi volumul de învăţare.

Interdisciplinaritatea are și câteva dezavantaje:

- corelarea dificilă a întregii arii informaţionale cuprinsă în disciplinele de studiu specifice curriculumului la nivele diferite;
- predarea interdisciplinară, la nivel gimnazial şi liceal, presupune şi predarea în echipe de profesori de specialităţi diferite ceea ce implică investiţie mare de timp şi costuri materiale ridicate;
- pierderea coerenţei în studierea disciplinei de studiu.

Pentru realizarea unei bune interdisciplinarități sunt necesare unele condiții:

- profesorul să aibă o cultură generală temeinică ;
- să cunoască bine atât metodologia disciplinei cât și a celorlalte discipline din aria curriculară ;
- realizarea unor programe care sa includă teme cu caracter interdisciplinar.
- elevii să fie informați despre existența interdisciplinarității între disciplinele de învățământ;

Abordarea interdisciplinară pornește de la ideea că nici o disciplină de învățământ nu constitue un domeniu închis. Activitatea elevilor va avea succes numai dacă aceștia pot să coreleze interdisciplinar informațiile obținute.

Datorită aplicabilității directe în practică a chimiei, fizicii , biologiei și matematicii, în aria curriculară **”Matematică şi ştiinţe ale naturii”**, interdisciplinaritatea este absolut obligatorie. Interdisciplinaritatea în cadrul acestei arii curriculare înseamnă studii şi acţiuni în planul conţinuturilor şi al metodologiilor, care să ofere cunoaşterea fenomenelor în dinamica lor, deschizând calea spre sinteze generalizatoare.

Interdisciplinaritatea chimie-matematică

Prevede aplicarea cunoștințelor de matematică pentru înțelegerea și însușirea corectă a noțiunilor de chimie (masa atomică, masa moleculară, masa molară), a legilor fundamentale ale chimiei (legea conservării masei substanțelor, legea proporțiilor definite) și a calculelor chimice (compoziția procentuală, calcule pe baza formulelor și a ecuațiilor reacțiilor chimice, concentrația soluțiilor).

Interdisciplinaritatea chimie - fizică

Chimia si fizica studiază materia, sub aspectul structurii, însușirilor și transformării ei. Cele două discipline parcurg un demers comun în ceea ce privește strategia didactică, în sensul că sunt discipline experimentale, ale căror conținuturi se bazează pe observații ale fenomenelor, proceselor fizico-chimice. Interdisciplinaritatea este perfect definită în studiul temelor: legile gazelor, căldura de reacție (principiul I al termodinamicii), electroliți, conductibilitate electrică, teoria cinetico – moleculară, elemente galvanice, electroliza. Aproape că nu există lecție de chimie să nu utilizam și cunoștințe de fizică și invers.

Realizat de prof. Rugină Diana

ECONOMIE ÎN POVEŞTI DE CITIT NEPOȚILOR

Deşi sunt rodul imaginaţiei, istorioarele descriu fenomene ce au avut şi continuă să aibă o influenţă covârşitoare asupra vieţii oamenilor. Sper că ceea ce veţi lectura în continuare vă va reaminti cu plăcere poveştile pe care le citeaţi în copilărie, dincolo de învăţămintele economice ale expunerii.

„Natura ne aseamănă. Educaţia ne deosebeşte.”

Confucius

I.Bunele intenţii ale împăratului – preţul maximal

În perioada crizei secolului III a Imperiului Roman, un general s-a remarcat în luptă şi a reuşit să patrundă în Roma cu legiunile sale, autoproclamându-se împărat. Pentru a-şi legitima noul statut şi pentru a fi acceptat de mase, a hotărât să se consulte cu membrii diferitelor categorii sociale pentru a decide ce măsuri trebuie luate pentru rezolvarea crizei. A primit în audienţă reprezentanţii celor mai importante categorii sociale şi profesionale. Cel mai puternic l-a impresionat delegaţia mamelor din imperiu, femeile ce purtau în braţe nou-născuţi (viitorul măreţului imperiu).

La solicitarea acestora, care considerau că preţul laptelui, de aproximativ 8 denari/sextarius, era foarte mare şi nu îşi puteau hrăni satisfăcător copiii, împăratul s-a decis să acţioneze. Pentru a rezolva problema, dar şi pentru a obţine sprijinul politic al cetăţenilor Romei, a impus printr-un edict un preţ maxim pe piaţa laptelui de 3 denari/ sextarius, nerespectarea acestei reguli pedepsindu-se cu moartea.

O măsură bună au considerat unii, „*un împărat ce se gândeşte la popor*” au spus cu siguranţă cei mai mulţi… Categoric, cetăţenii Romei erau fericiţi că în sfârşit a apărut un conducător atent la nevoile poporului. Un împărat bun era concluzia tuturor discuţiilor; „*trimisul zeilor*” ce avea să le rezolve toate problemele era titlul primit de la preoţii lui Jupiter. Un val de simpatie şi un optimism nemaiîntâlnit din timpul marilor cuceriri a pus stăpânire pe locuitorii vechii cetăţi.

Soldaţii proaspătului împărat, devotaţi, călţi în luptele grele pentru apărarea imensului imperiu, pe care i-a condus cu atâta vitejie, au sancţionat fără milă şi la cea mai mică abatere de la noua regulă. Pedepsele exemplare, controalele permanente şi vigilenţa de neînduplecat ale soldaţilor au descurajat orice încercare vizibilă de încălcare a noii reguli.

Însă după câteva zile laptele era tot mai greu de găsit. Fermierii nu-şi mai permiteau să aducă laptele în pieţe, grânele pentru hrana zilnică a unei vite erau mai scumpe decât venitul obţinut după vânzarea întregii cantităţi de lapte produsă de acel animal. Văcarii nu au mai vândut lapte şi au decis să sacrifice vitele pentru a vinde carnea, dar în scurt timp, pieţele Romei au fost pline de carne peste măsură. Bineînţeles, preţul cărnii s-a prăbuşit din cauza ofertei crescute şi multe animale au murit pentru că nu au mai putut fi hrănite (grânele erau scumpe, preţul laptelui şi cărnii era scăzut), fiind abandonate pe câmpurile din jurul cetăţii eterne. Imaginea vacilor flămânde, aflate în agonie pe câmpurile din jurul cetăţii se dezvăluia, în acele zile, călătorilor. Cadavrele în descompunere ale animalelor abandonate făceau aerul irespirabil în apropierea porţilor „*capitalei lumii*„.

Foarte puţini erau cei care se încumetau să vândă lapte pe „*piaţa neagră*” din cauza pedepselor extrem de dure, preţul practicat de cei care riscau era exorbitant şi doar famiile foarte bogate şi-l permiteau; zvonurile

Împăratul, înştiinţat de absenţa laptelui pe tejghele şi de apariţia unei pieţe „*subterane*", a ordonant intensificarea controalelor. La cea mai mică suspiciune, oamenii erau arestaţi, bătuţi şi torturaţi, dar singura consecinţă a fost creşterea preţului pe „*piaţa neagră*". O atmosferă paranoică s-a aşternut deasupra Romei, denunţurile s-au înmulţit, fiecare îşi suspecta vecinul, unii chiar au încercat să se răzbune pe cei cu care avuseseră diferite conflicte în trecut, acuzându-i că sunt speculanţi ce vând pe ascuns lapte la un preţ foarte mare.

Au început să apară opinii care susţineau că la originea crizei ar fi, de fapt, constituirea unui cartel ocult ce a depozitat tot laptele în catacombele Romei pentru a-l vinde pe ascuns la un preţ exorbitant. Oricât au căutat soldaţii nu au găsit niciun astfel de depozit şi nici indicii despre existenţa vreunui cartel. Oricum, teoria cartelului ocult nu i se părea credibilă nici împăratului, laptele fiind un produs extrem de perisabil.

Dar plânsetele copiilor înfometaţi, parcă i-au înnebunit pe părinţi. Din ce în ce mai mulţi au început să iasă pe străzi şi să-şi strige durerea. Criza alimentară, apărută ca urmare a măsurilor împăratului, a produs revolta populaţiei, iar nefericitul general a trebuit să fugă din cetate cu cei câţiva soldaţi care i-au mai rămas credincioşi.

După ce a fost retrasă această limită preţul laptelui nu a revenit la nivelul de dinaintea impunerii preţului maximal, fiind de aproximativ 18 denari, mult mai mare decât înainte; nu prea mai erau animale care să producă lapte.

Această povestire este o ficţiune, ceea ce s-a întâmplat în realitate a fost mult mai grav. În anul 301, Diocleţian a stabilit, prin Edictul preţurilor maximale, limita superioară a preţului nu doar pentru un singur bun, ci pentru aproximativ o mie de produse. Următorul împărat, Constantin, avea să mute capitala, moment considerat de mulţi istorici ca fiind sfârşitul Imperiului Roman.

II. Revolta marinarilor (sau cum a apărut salariul minim)

Într-o zi răcoroasă din toamna anului 1651, într-un port englez, un căpitan care tocmai a cumpărat un vas nou anunţă public că recrutează echipaj pentru o călătorie până în America. Are nevoie de zece marinari şi le promite că le oferă în schimb hrană compusă din 500 g de orez/zi. Salariul (orezul) este tentant şi reuşeşte destul de repede să îşi strîngă echipajul.

Călătoria va dura 21 de zile. Deoarece cunoaşte foarte bine traseul şi ştie că nu poate întârzia mai mult de o zi, viteza vântului şi a curenţilor marini fiind constante, cumpără din port aproximativ 120 kg de orez, hrana sa şi a membrilor echipajului până la destinaţie unde va vinde marfa şi va cumpara alimentele pentru întoarcere.

Toată lumea este fericită, se îmbarcă, fiecare se aşează la postul său… unii dintre ei se cunoşteau deja, spiritul de camaraderie pare să-i însufleţească pe experimentaţii marinari. Dar după 3 zile de călătorie, un grup format dintre cei mai puternici marinari (Sin, Dee, Kat) se revoltă, fiind sprijiniţi, mai mult sau mai puţin, şi de ceilalţi membri ai echipajului. Astfel, ei intră în cabina căpitanului, îl scot cu forţa pe punte şi îi cer să crească raţia zilnică de hrană pentru fiecare marinar la cel puţin 700 g/zi (salariul minim) pînă la sfîrşitul călătoriei!

Bineînţeles, ameninţat cu moartea, având sabia deasupra capului, le promite ce vor să audă! Spre amiază, când marinarii se întorc la posturile lor, căpitanul intră împreună cu liderul revoltei în cabina sa să discute variantele în care poate să asigure hrana promisă. Căpitanul se oferă să renunţe la o parte din hrana sa zilnică, însă nu este suficient.

O idee le-a încolţit celor doi: singura soluţie realistă, în situaţia stocului limitat de alimente, este să renunţe la o parte din echipaj. Sunt în mijlocul oceanului, să se întoarcă înapoi nu doresc nici marinarii, dar şi marfa transportată trebuie să ajungă la data stabilită. Căpitanul este nevoit să renunţe la doi marinari. Nu poate renunţa la niciunul dintre cei din grupul răzvrătit, pentru că sunt „*solidari*" şi nu vor accepta, nu poate să renunţe nici la marinarii foarte buni, de care are cea mai mare nevoie… într-un târziu, hotărăşte să renunţe la cel mai tânăr şi la cel mai bătrân.

Liderul răzvrătiţilor este de acord şi propune să îi arunce peste bord, dar căpitanul, nefiind un criminal, decide să îi arunce în cală şi să fie hrăniţi cu resturile de mîncare ale celorlalţi marinari (ajutorul de şomaj)!

În 1824, autorităţile au impus în Australia şi Noua Zeelandă o limită inferioară a salariului, această măsură fiind preluată apoi de majoritatea statelor. Consecinţa salariului minim impus prin lege a

„Educaţia nu este cât de mult ai memorat, nici măcar cât ştii. Este capacitatea de a diferenţia între ceea ce ştii şi ceea ce nu ştii.”

Anatole France

III. Aventurile negustorului de postăvuri – despre muncă, nevoi şi valoare

Un negustor de postăvuri se pregatea să-şi descarce marfa în portul unei colonii al cărei ţărm era vestit pentru perlele ce creşteau în adâncuri, extrem de apreciate în ţara de origine a negustorului. În timp ce marinarii transportau postăvurile de pe corabie, un tânăr indigen ieşea cu canoea în larg pentru a pescui câteva perle.

Efortul depus de acest tânar de a se scufunda şi de a-şi ţine respiraţia o perioadă îndelungată le-a atras atenţia marinarilor de pe corabie, care începuseră să discute despre activitatea vânătorului de perle. După discuţia iniţială despre capacitatea acestuia de a-şi ţine respiraţia în timp ce înoată, o nouă discuţie mai aprigă i-a divizat pe marinari în două tabere. Unii susţineau că valoarea ridicată a perlelor este rezultatul efortului intens depus de tânărul indigen, ceilalţi susţineau că datorită faptului că perlele au o valoare ridicată, tânărul se scufundă. Echipajul era pus în faţa unei aporii: vânătorul de perle se scufundă deoarece perlele au o valoare mare sau perlele aveau o valoare mare datorită faptului că se scufundă şi depunea un efort intens?

Răspunsul îl vor afla abia spre amiază când negustorul de postăvuri le va povesti discuţia la care a asistat între acel tânăr vânător de perle şi bijutierul care achiziţiona perle.

După livrarea mărfii şi încasarea sumei de bani, negustorul s-a îndreptat spre magazinele şi depozitele din apropierea portului pentru a cumpăra bunuri pe care le va putea vinde în capitală la un preţ superior. Una dintre cele mai rentabile activităţi era fără îndoială comerţul cu perle. Astfel, a intrat în magazinul unui vechi prieten care era şi un vestit bijutier ce achiziţiona perle.

În magazin a fost nevoit să aştepte ca bijutierul să termine negocierea cu tânărul indigen care i-a oferit două perle identice, albe, perfect sferice, având aceleaşi dimensiuni, dar dorea ca pentru prima perlă să primească un preţ mai mare decât pe cea de-a doua, întrucât pentru prima perlă şi-a petrecut jumătate de zi scufundându-se de câteva ori, înotând până la epuizare şi abia din a opta încercare a reuşit să găsească o scoică ce conţinea o perlă, iar pe cea de-a doua a găsit-o pe plajă, într-o scoică ce fusese adusă de valuri, pentru obţinerea căreia nu a făcut decât să ridice acea scoică şi să o desfacă.

Evident, bijutierul i-a plătit aceeaşi sumă de bani pentru cele două perle identice, întrucît pentru el nu era relevant efortul depus de furnizorul său, ci însuşirile pe care le au bunurile oferite.

După achiziţionarea a o sută de perle şi a altor materiale ce aveau căutare în capitala ţării de origine, negustorul dă ordin pentru îmbarcare şi ridicarea ancorei. Corabia se îndreptă spre ţara de origine a marinarilor. După două zile de navigare, o furtună puternică a înconjurat corabia, rupând pânzele şi catargul de la prova. Vasul începuse să se încline puternic şi apa a inundat cala, marinarii fiind nevoiţi să desfacă bărcile şi să sară în apă. Negustorul a rămas captiv în cabina sa, vasul răsturnându-se, nu a reuşit să iasă deoarece uşa era acum dedesubt iar apa pătrundea cu viteză. Pentru câteva ore, a reuşit să supravieţuiască respirând aerul rămas într-o pungă de aer ce s-a format deasupra. Dar negustorul ştia că în scurt timp aerul avea să devină irespirabil.

În acel moment, ar fi plătit oricât pentru încă puţin aer, ar fi cedat fără remuşcare cele o sută de perle şi întreaga încărcătură pentru puţin aer curat. Aerul, un element extrem de util care în condiţii normale nu are nicio valoare cât timp nevoia de aer este satisfăcută în prezent şi în viitorul previzibil, devenise lucrul cel mai valoros în schimbul căruia ar fi plătit întreaga sa avere în momentul în care nevoia de aer începuse să nu mai fie pe deplin satisfăcută.

O izbitură puternică urmată de înclinarea laterală a corabiei i-a permis bietului negustor să iasă din încăpere. Nava se izbise de o stîncă din apropierea unei insule. Era salvat! Doar câteva zeci de metri îl despărţeau de ţărm. Cu ultimele eforturi a reuşit să salveze cinci saci de grâu pe care să-i transporte pe uscat, în timp ce vasul se dezmembra sub acţiunea valurilor puternice.

În dimineaţa următoare, negustorul a hotărât să-şi organizeze resursele pentru a reuşi să supravieţuiască pe această insulă necunoscută. A decis să stabilească modul cum va utiliza fiecare sac (sacii fiind identici):

- primul sac îi va servi pentru prepararea pâinii care îi va asigura supravieţuirea pentru un an;
- cel de-al doilea sac pentru hrănirea unor păsări şi animale mici care îi vor asigura o dietă echilibrată, un aport de ouă şi carne care îi vor menţine vitalitatea şi sănătatea;
- cel de-al treilea sac ca material săditor astfel încât să obţină o recoltă ce îi va permite să supravieţuiască încă un an;
- cel de-al patrulea sac va fi utilizat pentru prepararea unei băuturi alcoolice care îi va menţine o stare de spirit ridicată;
- iar al cincilea sac ca hrană pentru domesticirea unor animale care îi vor ţine companie.

După numai două zile, întrucât sacii nu au fost depozitaţi corespunzător, câteva rozătoare i-au mâncat grânele din primul sac. Va renunţa negustorul naufragiat la pâine, va renunţa să se mai hrănească? Categoric, va alege să trăiască renunţând la satisfacerea celei mai puţin importante nevoi (domesticirea unor vietăţi care vor deveni animale de companie). Indiferent ce sac a fost pierdut, negustorul a pierdut satisfacţia pe care ar fi obţinut-o prin îndeplinirea ultimei dorinţe (ca importanţă). Dacă ar fi rămas cu doar trei saci, ar fi renunţat la satisfacerea nevoii cea mai puţin importantă imediat următoare ş.a.m.d.. Valoarea oricărui sac de grâu este egală cu intensitatea satisfacţiei obţinută de acoperirea celei mai puţin importante nevoi. Dacă ar fi deţinut o sută de saci de grâu, valoarea oricărui sac de grâu ar fi fost foarte mică, deoarece toate nevoile, care depindeau de posesia şi utilizarea acestui bun, ar fi fost complet satisfăcute.

Pe măsură ce cantitatea dintr-un bun creşte, valoarea sa scade, pentru că utilitatea marginală scade. Cu cât sunt mai puţine bunuri, cu atât utilitatea marginală şi valoarea acelor bunuri sunt mai mari.

Probabil cel mai mare mit economic: valoarea creată de cantitatea utilizată de factori de producţie (sau doar de muncă), îşi are originea într-o eroare a liberalilor clasici, îndeosebi a lui David Ricardo. Această greşeală a avut ca efect apariţia „*socialismului ştiinţific*„, facând astfel posibilă apariţia celui mai aberant sistem economic: comunismul, însă ne oferă şi un bun exemplu care arată că valoarea nu este creată de factorii de producţie.

În România, în anii ’80, s-au construit blocuri de locuinţe după acelaşi proiect, în cartiere noi, pe terenuri agricole, în localităţi diferite, pentru realizarea cărora au fost utilizate aceleaşi cantităţi de materiale, energie, utilaje şi forţă de muncă, dar valoarea din prezent al unui apartament într-un astfel de bloc este mult mai mare în capitală decît în oraşele de pe Valea Jiului (repet, deşi s-a folosit aceeaşi cantitate de muncă, de materiale etc.). Care este diferenţa? Explicaţia este că sunt mai mulţi oameni care îşi doresc (din diferite motive) un apartament într-un astfel de bloc în Bucureşti, decât cei care îşi doresc un apartament identic într-un oraş din Valea Jiului.

Valoarea este creată de intensitatea cu care oamenii îşi doresc un bun, nicidecum de efortul pe care l-au depus pentru transformarea acelui obiect. Din acest motiv, alocarea justă a resurselor în societate trebuie realizată după **valoare** (cât de mult îşi doresc ceilalţi rezultatul acţiunii unui om), nu după **merit** (efortul pe care l-a depus producătorul acelui bun).

Realizat de eleva Arieşeanu Elena

Coordonator prof. Gherghişan Anamaria

EDUCAȚIA FINANCIARĂ A AJUNS ÎN ȘCOALĂ

,,Principalul motiv pentru care oamenii se luptă cu dificultăţile financiare este acela că au trecut prin şcoală fără să înveţe nimic despre bani. Rezultatul este că învaţă să lucreze pentru bani… dar nu învaţă niciodată să pună banii să acţioneze pentru ei.“ Robert T. Kiyosaki

„Educaţia este un al doilea soare pentru cei care îl avem.”

Tată bogat, tată sărac…

* Aruncă în aer mitul care spune că trebuie să câştigi mult ca să te îmbogăţeşti.

* Combate ideea potrivit căreia, dacă ai o casă, eşti înstărit.

* Le arată părinţilor de ce nu se pot baza pe sistemul de învăţământ, dacă vor să-şi vadă copiii învăţând câte ceva despre bani.

* Defineşte odată pentru totdeauna activele şi pasivele.

* Vă învăţa ce şi cum să le spuneţi copiilor despre bani, astfel încât să aibă succes financiar în viitor.

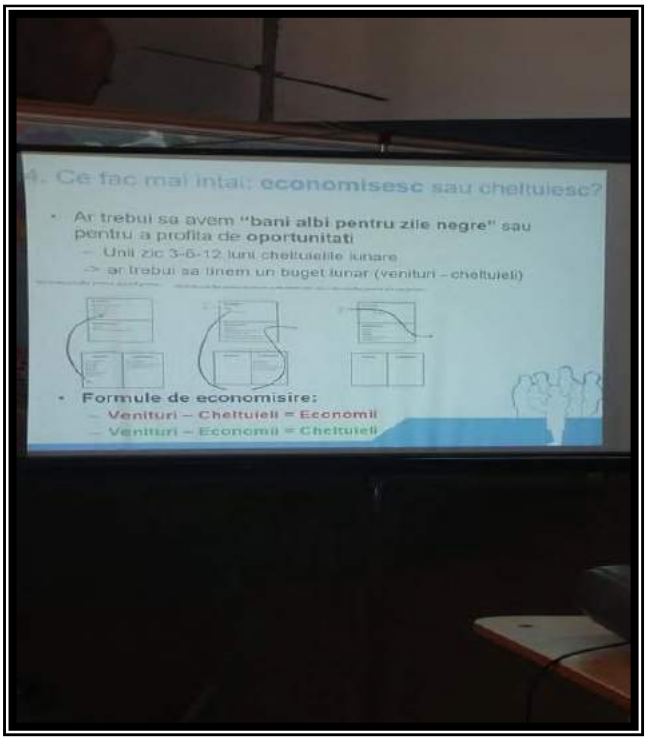
Heraclit din Efes

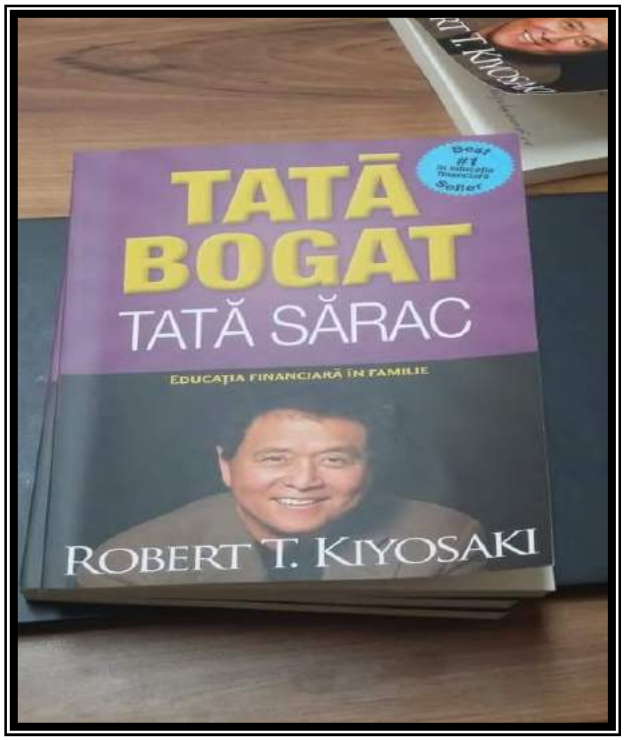
Cu ocazia colaborării dintre Asociația Teach for Romania și JCI București, prin intermediul profesorului de limba română Ion Ionela, care face parte din acest program de formare al Asociației, s-a reușit desfășurarea unui atelier de educație financiară în cadrul Liceului Tehnologic Carsium, unde principalii beneficiari au fost elevii. Atelierul a avut loc în data de 24 mai și a fost susținut de către soții Bizadea. Principalul suport de curs l-a reprezentat cartea lui Robert Kiyosaki ,, Tată bogat, tată sărac,,. Cu măiestria soților Bizadea s-a reușit transpunerea principiilor cărții pe înțelesul elevilor. Astfel că, li s-a explicat acestora ce înseamnă noțiuni precum: venituri, cheltuieli,economii și care este diferența dintre antreprenor și angajat. Am învățat alfabetul financiar, diferența dintre active și pasive. Activele îți ,,bagă,, banii în buzunar - venituri din chirii, dividente, iar pasivele îți ,,scot,, banii din buzunar – rate, taxe, acestea două alcătuiesc situația financiară.

În a doua parte a atelierului a avut loc o simulare practică, în care elevilor li s-a dat o situație concretă cu venituri/salariu, cheltuieli și o sumă câștigată de 20 000 euro. Ce fac cu acești bani? Elevii au răspuns provocarii, pe echipe, cu idei de afaceri care să se dezvolte în timp, iar cei mai iscusiți au fost premiați cu cartea lui Robert Kiyosaki.

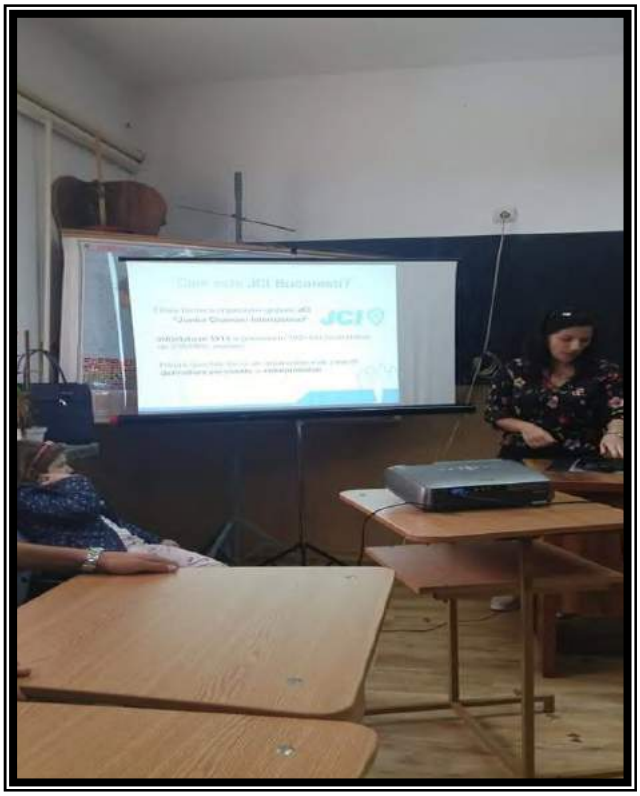
„Îmi iubesc copiii şi vreau să fac tot posibilul pentru ca ei să aibă parte de cea mai bună educaţie! Învătământul tradiţional, deşi este foarte important, nu mai este de ajuns. Trebuie să înţelegem cu toţii ce sunt banii şi cum lucrează ei.“ Sharon L. Lechter

Concluzia atelierului: educația financiară începe de timpuriu iar bazele se pun în familie.

4. Ce fac mai intai: economisesc sau cheltuiesc?
Ar trebui sa avem "bani albi pentru zile negre" sau pentru a profita de oportunitati
Unii zic 3-6-12 luni cheltuielile lunare
-> ar trebui sa linem un buget lunar (venituri – cheltuieli)
Formule de economisire:
Venituri – Cheltuieli = Economii
Venituri – Economii = Cheltuieli

TATĂ BOGAT
TATĂ SĂRAC
EDUCAȚIA FINANCIARĂ ÎN FAMILIE
ROBERT T. KIYOSAKI

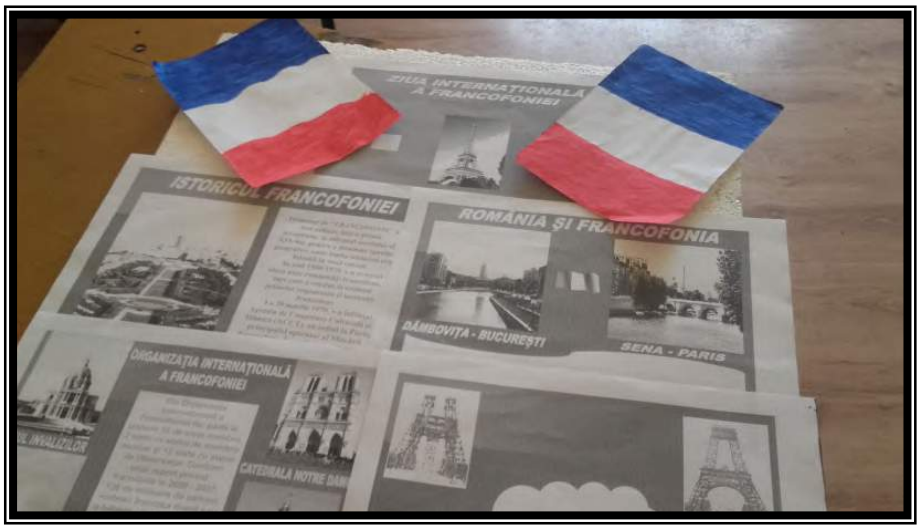

„Educaţia este îmblânzirea unei flăcări, nu umplerea unui vas .”

Socrate

20 mars, Journée Internationale de la Francophonie

În data de 20 martie 2019, cu ocazia Zilei Internaționale a Francofoniei, elevii clasei a XII-a A, de la LICEUL TEHNOLOGIC ,,CARSIUM” au desfășurat activități specifice acestui eveniment. Au prezentat proiecte, power-point, machete, desene reprezentând simboluri ale Franței. Ne-au încântat interpretând melodii în limba franceză. De asemenea, au fost prezentate personalități românești care s-au afirmat pe spațiul francofon .Cu mândrie ne putem numi ,,Jeunes Francophones en fete”.

Realizat de eleva Leșa Geanina

Coordonator, prof. Movilă Mihaela

Excursie tematică
Delta Dunării

Delta Dunării, aflată în mare parte în Dobrogea, este a doua ca mărime şi cea mai bine conservată dintre deltele europene.

Aşteptăm cu nerăbdare momentul când plecăm în excurie, indiferent unde este locaţia. De data aceasta în deltă. Chiar dacă am mai fost de fiecare dată este o reală

Biosfera acestui colţ de rai este unică, făcându-ne şi pe noi să trăim clime memorabile. Liniştea apei s-a aşternut asupra noastră transformându-ne într-un tablou viu şi unic. Ne bucurăm de tot ceea ce ne înconjoară, de natură de frumos.

DEALUL BUJORULUI

Aria naturală reprezintă o zonă cu poieni, pajişti şi păduri de şleau aflată în versantul sudic al Delului Bujorilor (în vestul Podişului Babadag) ce adăposteşte şi protejază o specie floristică rară (ce aparţine familiei Paeoniaceae), cunoscută sub denumirea populară de bujor românesc . Avand o suprafata totală de 50,8 ha, rezervatia este amplasată

Rezervaţia este amplasată pe versantul sudic al Dealului Bujorului care face parte din Podişul Babadag. Zona este încadrată în climatul continental, unitatea microclimatică Atmagea caracterizată prin valori termice moderate iarna şi primăvara, moderat calde vara şi toamna. Arboretul din cadrul rezervaţiei se încadrează în etajul pădurilor xeroterme submediteraneene specific Dobrogei. Stratul arborescent are etajul superior format din stejar pufos iar cel inferior din cărpiniţă, mojdrean. Stratul arbustiv este format din corn, păducel. Obiectivul principal al ocrotirii rezervaţiei îl constituie prezenţa uneia dintre cele mai reprezentative populaţii de bujor (Paeonia peregrina), specie ce figurează în Lista Roşie a plantelor superioare din România, în categoria „vulnerabil şi rar”, fiind ocrotită prin lege şi monument al naturii. Alături de această plantă obiectivele ocrotirii se mai referă şi la conservarea unui eşantion

Realizat de elevul: Chivu Daniel

Coordonat de prof. Oprea Nicoleta

Proiect ROSE „Pentru un viitor mai bun„

Geografia este una din științele care propune o arie largă de cunoștințe despre natură și societatea umană, este știința care ne oferă răspunsul la întrebarea ,,de ce?,, în legătură cu o serie de procese și

În cadrul proiectului am desfășurat numeroase concursuri pe teme de geografia României, unde am avut oportunitatea de a acumula noi cunoștințe si câștiga diverse premii.

ROMÂNIA ESTE GEOGRAFIE, NU E ISTORIE!

Emil Cioran

Abordarea interdisciplinară a predării învățării duce la un efect pozitiv asupra randamentului !

Realizat de elevul: Chivu Daniel

Coordonat de prof. Oprea Nicoleta

ACTIVITĂȚI EXTRACURRICULARE

Proiect ROSE „Tradiții și obiceiuri„

„Tradiții și obiceiuri de Sfintele sărbători de Paște!„

Ediția II.

In anul II de proiect, deja o tradiție pentru noi elevii liceului în apropierea sarbatorilor Pascale a început freamătul concurenței. Pe clase ne-am mobilizat și ne-am prezentat fiecare cu cele mai frumoase ți deosebite obiecte tradiționale confecționate de noi dar și cele mai gustoase mâncăruri specifice sărbătorii de Paști..A fost o

Pentru moşii şi strămoşii noştri, Paştele însemna mult mai mult decât câteva zile libere şi un alt prilej de a sărbători cu mâncare şi băutură. Pe vremuri, oamenii trăiau cu nădejdea Învierii în toată perioada postului şi respectau cu sfinţenie toate tradiţiile şi obiceiurile pe care le impunea această mare

Paștele este cea mai importantă sărbătoare creștină a anului, aceasta comemorând Învierea Domnului

Realizat de elevul: Chivu Daniel

Coordonator: prof. Oprea Nicoleta

Noutăți în practica elevilor de la Liceul Tehnologic „Carsium”

În luna mai, 2019, elevii Liceului Tehnologic Carsium, din clasele a XI -a B și a XII B- liceu- calificarea profesională: Tehnician prelucrări la cald și elevii clasei a X- B- școală profesională- calificarea profesională: sudor au efectuat stagiile de pregătire practică, la DAMEN Shipyards- Mangalia S.A., în baza Contractului de parteneriat, nr. 27/15.01.2019, în vederea adaptării și inserției lor pe piața muncii, în domeniul mecanic.

Elevii, însoțiți de profesorii îndrumători de practică: Legian Alina-Marilena și Melinte Nicoleta s-au deplasat și au fost cazați în Mangalia, în baza contractului mai sus amintit, efectuând practica pe o perioadă de două săptămâni.

Activitățile elevilor în această perioadă au fost următoarele:
- cursuri teoretice, însoțite de demonstrații practice, de Sudură;
- cursuri de Sănătatea și securitatea muncii;
- cursuri de Teoria navei;
- activități practice de sudură, în Atelierul de sudură, din cadrul Centrului de Formare Profesională al întreprinderii;
- vizitarea diferitelor secții ale Șantierului naval.

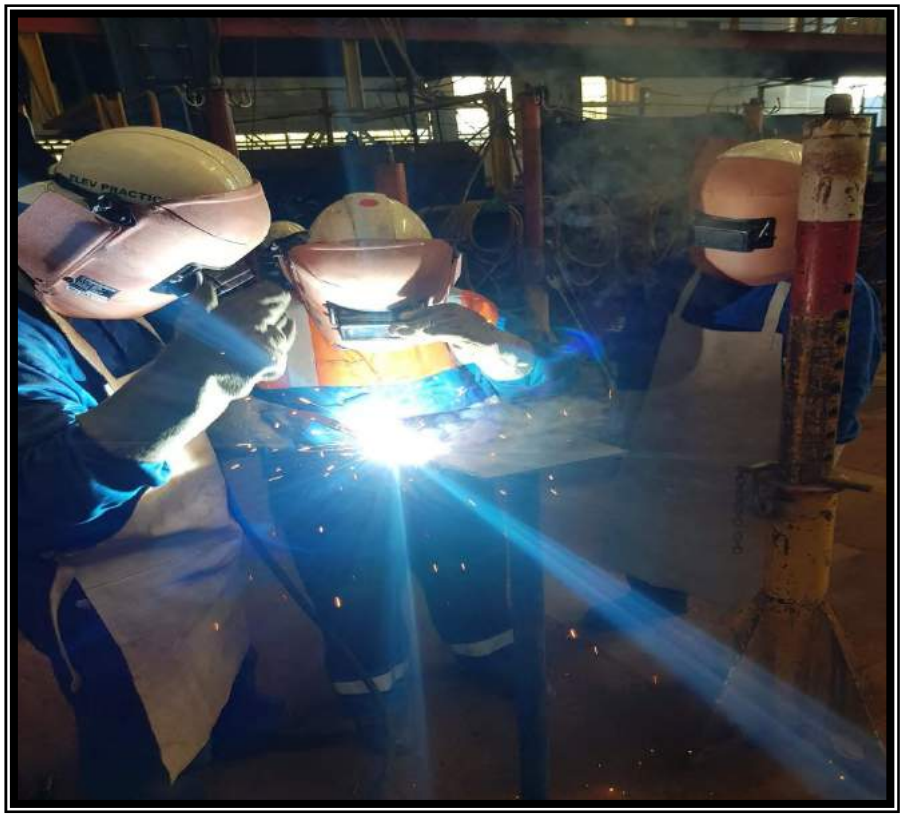
La sfârșitul perioadei de practică, elevii au executat câte o asamblare sudată, în CO_2 ca probă de evaluare finală, demonstrându-și abilitățile practice în ceea ce privește sudarea în mediu de gaz protector, în urma căreia au obținut adeverință de practică, cu calificativul ”Foarte bine”.

„Scopul educaţiei ar trebui să fie pregătirea unor oameni care să acţioneze şi să gândească independent şi care, în acelaşi timp, să vadă în slujirea comunităţii realizarea supremă a vieţii lor.”

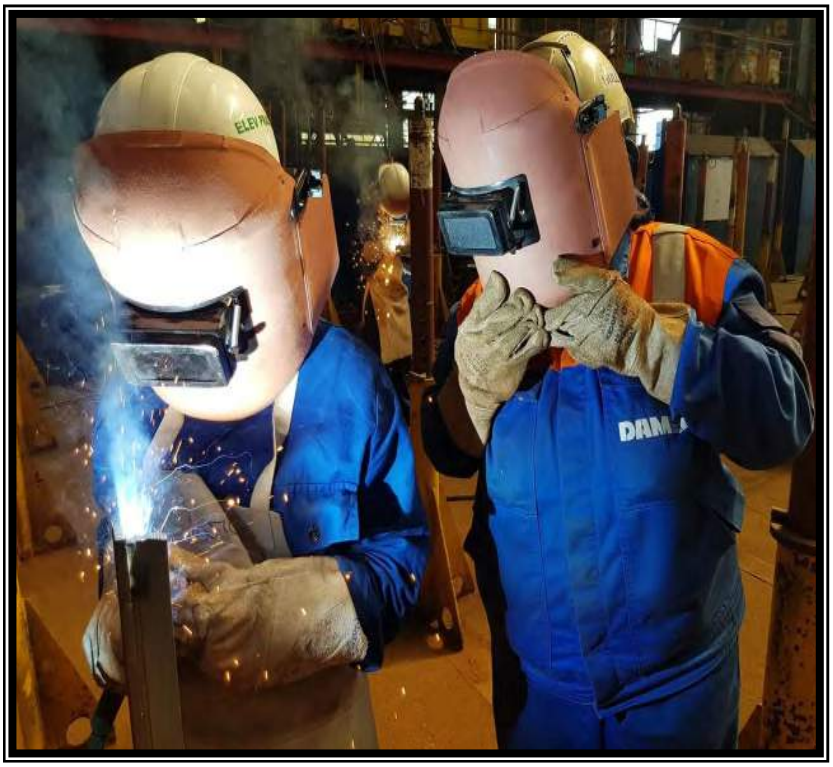
Albert Einstein

24V

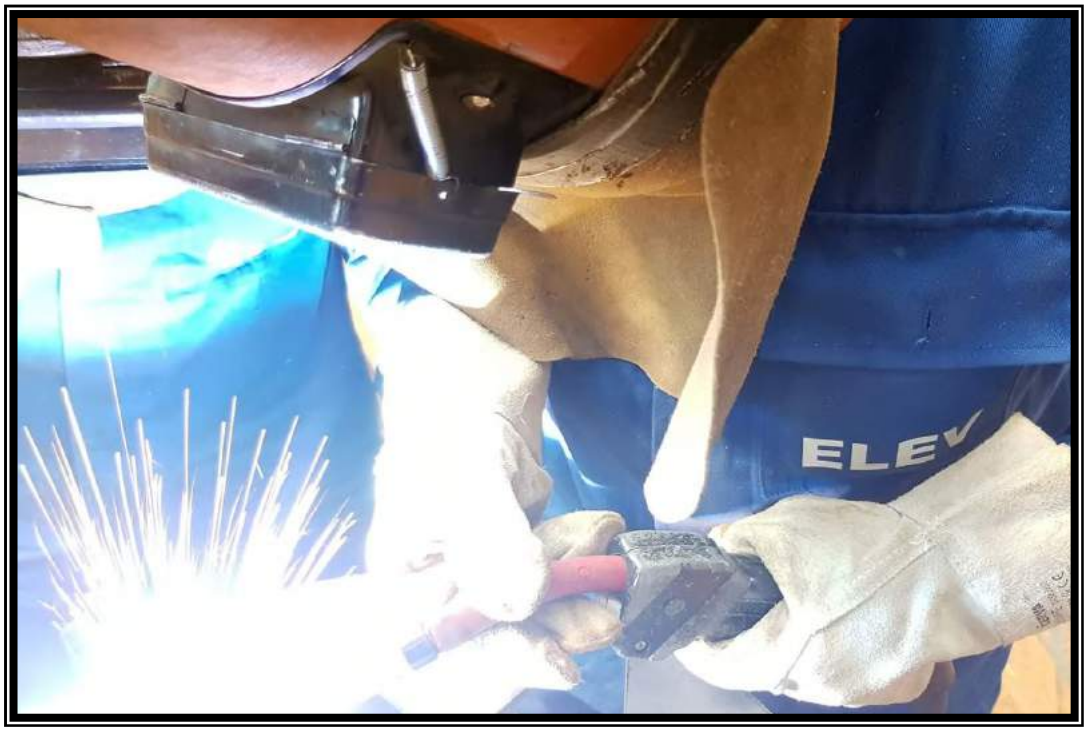

„Tot ceea ce n-avem de la naştere şi de care avem nevoie când suntem mari, ne este dat prin educaţie. Această educaţie ne vine de la natură, de la oameni sau de la lucruri.”

Jean Jacques Rousseau

Realizat de elevul Mercan Constantin, clasa a XII-a

Prof. coordonator Melinte Nicoleta

Caseta redacțională:

Prof. Oprea Nicoleta - *Coordonator revistă*

Prof. Dodiță Aurel - *Coordonator revistă*

Paldău Diana - clasa a XII -a A - *Redactor șef*

Patap Leonid - clasa a XII -a A - *Redactor șef-adjunct*

Mercan Costantin - clasa a XII-a B - *Redactor pagină*

Coteț Daniel - clasa a XI-a A - *Redactor pagină*

Mai multe despre școala noastră online: https://www.facebook.com/carsium.grsc

Au redactat articole (în ordine alfabetică):

Oprea Nicoleta: director

Dodiță Aurel: profesor Istorie

Arieșeanu Elena elev clasa a XII-a A

Coteț Daniel elev clasa a XI-a A

Mercan Constantin: elev clasa a XIIa B

Paldău Diana: elev clasa a XIIa A

Patap Leonid: elev clasa a XII-a A

Talpac Lavinia: psiholog

ISSN 2501-3904

ISSN-L 2501-3904

Oferă-ți o șansă în plus: Vino la Carsium!

Vivat Carsium

Liceul Tehnologic „Carsium”

Aleea I.A.S. Nr.1 Hârșova